

Kedves naplóm...

2016.05.27. Péntek

Izgatottan álltunk a Liszt Ferenc (kedveltebb nevén Ferihegy) Repülőtéren. A viszontlátás örömteli volt, gyors búcsú a tanároktól, majd rohanás haza. A szülők már lázasan készültek, hogy minél finomabb és magyarosabb vacsorát varázsoljanak az asztalra. A fáradt vendégekkel éjfélig tartó beszélgetés és programismertetés zajlott, majd rövid alvás, hogy a holnapi sűrű programot túléljük.

2016.05.28. Szombat

Reggel a gödöllői vonatállomáson volt gyülekező. A mai program: Buda és Pest felfedezése, megspékelve egy pihentető hajókázással a Dunán. A magyar diákok rövid ismertetések tartottak a nevezetesebb épületekről, terekről, és a magyar történelemben is betekintést nyerhettek az olaszok. A nap végét egy elkerülhetetlen vásárlással koronázták meg vendégeink, míg a magyarok inkább pihenőt tartottak és az estét tervezgették.

Hazaérkezés után könnyes búcsú hétfőig, majd kitört a hétvége. A társaság egyik része a pihenést választotta, a másik inkább szórakozóhelyre ment.

2016.05.29. Vasárnap

A fáradalmak kipihenése után családi program következett. Voltak, akik a Balatonhoz látogattak, páran a pesti állatkertbe mentek vagy csak otthon pihengettek. Véleményem szerint a hétvége a legjobb idő arra, hogy a cserediákok jobban megismerjék a szülőket és az adott család nézőpontjából láthassák az országot.

2016.05.30. Hétfő

Iskolalátogatás. Az olasz diákok angolórákra ültek be, majd reggeli bemelegítés után kezdődhetett a várva várt lövészet. Hála Harmati Zsuzsa néninek, kisebb-nagyobb sikerrel, de jó hangulatban próbálhattuk ki ezt a Törökben népszerű sportot. Rövid ebédszünet, majd filmezés a könyvtárban, ami inkább a magyar diákokat szórakoztatta, mint az olaszokat, de élménynek élmény volt. Ezután feladatot kaptunk közösen, miszerint fedezzük fel Gödöllőt és készítsünk közös képet, ezzel bizonyítva, hogy tényleg jártunk arra. Nos, többé-kevésbé teljesítettük. A fagyizókat mindenesetre hiánytalanul felkerestük. Később szabadidő volt, örömmel látogattunk el egy pesti aquaparkba.

2016.05.31. Kedd

Duna minden mennyiségben! Először Visegrádra látogattunk, a várat vettük szemügyre, majd pihenés az erdő mélyén, piknikezéssel összekötve. Teli hassal újra útra keltünk, és meg se álltunk Gödig. Vegyes csapatokkal próbáltuk ki a sárkányhajózást, ami kisebb nyelvi problémák miatt nem ment olyan fényesen, szóval váltottunk. Hála a magyar csapatmunkának, a rögtönzött háziversenyen óriási fölényrel győzött a hazai csapat. A hőségnek és a fárasztó „munkának” köszönhetően az estét pihenéssel töltöttük.

2016.06.01. Szerda

A reggelt Tápai Dóra néni jóvoltából vidám énekléssel és olasz, magyar dalok tanulásával kezdtük.

Az olaszok újult erővel indultak a Grassalkovich Királyi Kastélyba, ahol Cseh Orsolya (10.a) angol nyelvű tárlatvezetéséből értesülhettek helytörténetünk legfontosabb momentumairól. A magyarokkal addig plakátot készítettünk, hogy utolsó nap ajándékként adhassuk az együtt töltött idő emlékére. Ebéd után séta a városban, majd bowling. Jó hangulatban, érdekes gurításokkal (elnézést, dobással) telt az idő.

2016.06.02. Csütörtök

Utolsó együtt töltött nap. Utunk Pestre vezetett, az Olasz Intézetbe, ahol az olasz nemzeti ünnep miatt nem tudtunk kellően szétnézni, de vendégeink örültek, hogy láthattak egy apró darabot országukból. Következő állomásunk a Holokauszt Emlékközpont volt, ami bár megrázó élmény, de roppant tanulságos volt. Ezután kikapcsolódásképpen a Láthatatlan Kiállításon vettünk részt. Vendégeinknek a Váci utca boltjai ismét hívogatóvá váltak, így egy röpke órát ott is töltöttünk. Eközben az iskolában már vártak minket a búcsúvacsorával és egy „kis” tánccal. Köszönet a türelmes és mosolygós Jelinek Eszternek és a zenekarnak, akik fantasztikus hangulatot varázsoltak nekünk! A kemény munka után, végre, megérdemelten ehettünk Vincze Lajos és Varga Csaba apukák ínycsiklandó marhapörköltjéből. Az utolsó vacsorát követően otthon szomorúan próbáltuk a másikkal megosztani, mit is érzünk. Hisz’ valami véget ért. Egy csodás évet töltöttünk a cserediák programban, s közben nyelvet tanultunk, gyönyörű helyen jártunk, és nem utolsó sorban barátságokat kötöttünk.

2016.06.03. Péntek

Késői kelés, sokáig maradtunk otthon, hogy legyen idő a pakolásra, búcsúzásra, mégsem éreztük elégnek. Vendégeink maradni akartak még, mi pedig nem akartuk elengedni őket. Reflexiók a könyvtárban, kis szabadidő, majd könnyes búcsú az iskolánál. Hosszas integetés, végül eltűntek az utca végén, de tudtuk, hogy nem örökre. Mert fogunk még találkozni, hogy ne csak pár szép nap maradjon, hanem évek...

Köszönet illeti az olasz és magyar tanárokat, amiért láthatatlanul mindig mellettünk voltak, és jobbnál jobb programokat szerveztek nekünk! S nem utolsó sorban köszönjük szüleinknek, hogy lehetővé tették a cserében való részvételt!

Slézinger Lili, 10.a